

то ни зависятъ не отъ тѣхъ но отъ Бога. Тѣ нито ни помагатъ нито ни ся противатъ, тѣ не ни струватъ ни зло ни добро. Ный грѣшимъ като главна-та ни грыжа е да угодимъ нѣкому другому освѣнь Богу, и злѣ грѣшимъ, като развалямы законъ-тъ на Създателя за да бждемъ угодни на кое да е отъ създаѣня-та му. Както казахмы по горѣ добро е да не забравямы трудове-тъ и страданія-та на онѣзи, които бѣхъ говени за правдѣ-тъ, но длѣжни сме да правимъ не тѣхнѣ-тъ волѣ, но волѣ-тъ на Небеснаго сп Отца: Него трѣба да слушаемы, него да почитаемы, и нему да служимъ. Ако угождаваемы Богу, не ще бждемъ лишени отъ никое добро; но ако не угождаваемы нему кой отъ святыи-тъ ще иска и ще може да ни помогне? Но ако и да бѣше дозволено да ся трудимъ да угождаваемы на святыи-тъ, какви кривы понятія за богобоязливѣ-тъ святыи иматъ онѣзи, които мыслятъ че е угодно тѣмъ варденіе-то на праздницы-тъ имъ — което става причинѣ за разваляніе-то на Св. Недѣлѣ — едно явно и важно прѣстѣпленіе на Божій законъ. Колко криво и безумно разсѣждаватъ за характеръ-тъ на тѣзи трудолюбивы и дѣятелны служители Божіи. Тѣзи които ся надѣхъ да имъ угождаватъ като посвѣтѣватъ толкозъ дни на праздность. Ако святіи-тъ бѣхъ могли да ни говорятъ отъ небесный-тъ си домъ, не щѣхъ ли сами да кажѣтъ: Не намъ, не намъ, но на име-то Господне дайте славѣ за милость-тъ му и за истинѣ-тъ му (Пс. 115; 1) почитайте Бога и вардѣте заповѣди-